18. வெஃகாமை

171. *நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்*
குற்றமும் ஆங்கே தரும்

நெஞ்சில் நேர்மையின்றிப் பிறர் பொருளை
நெறி தவறி நேசம் கொண்டு
நெருடல் இன்றி கவர்ந்தால் குடியும் கெட்டு
நெடும் பழியும் வந்து சேரும் !

172. *படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்*
நடுவன்மை நாணு பவர்

நாளும் நடுவுநிலைமை தவறுதல்
நாணித் தலைகுனியத் தக்கது என்பவர்
நாட்டமுடன் பிறர் பொருளை கவர்ந்ததால்
நமக்கு பயனளிக்கும் என்று பழிச் செயல் செய்யார் !

173. *சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே*
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்

சிறுமையான இன்பம் உடனடியாக
சிறப்படைகிறது என்பதற்காக
சிறிதும் அறம் அல்லாத வழிகளைச்
சிந்திக்க மாட்டார்கள் பேரின்பம் வேண்டுவோர் !

174. *இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற*
புன்மையில் காட்சி யவர்

ஐம்புலன்களையும் அடக்கி வாழும் தூயவர்
அஞ்சுகின்ற வறுமை தாண்டவமாடினாலும்
அணு அளவும் பிறர் பொருளைக் கவர்ந்திட
ஆசை கொள்ளார் !

175. *அஃகி யகன்ற அறிவென்னாம் யார்மாட்டும்*
வெஃகி வெறிய செயின்

பிறர் பொருளை அறவழிக்குப் புறம்பாக
பிரியமுடன் கவர விரும்பினால் அவருக்குப்
பிரித்துணரும் நுண்ணிய அறிவிருந்து என்ன பயன் ?

176. *அருள்வெஃகி யாற்றின்கண் நின்றான் பொருள்வெஃகிப்*
பொல்லாத சூழக் கெடும்

அருளை பெற விரும்பி அதனை
அடைவதற்கான வழியில் செல்பவன் பிறர்
பொருளை விரும்பி அதனை அடைய
பொல்லாத வழியில் சென்றால் கெடுவான் !

177. *வேண்டற்க வெஃகியாம் ஆக்கம் விளைவயின்*
மாண்டற் கரிதாம் பயன்

அடுத்தவர் பொருளை கவர்ந்து
அவனின் செல்வம் உயருமானால்
அந்த வளத்தின் பயன்
அறவே நலமாக இருக்காது !

178. *அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை*
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்

அடைந்த செல்வச் செழிப்பு
அழியாமலிருக்க வேண்டுமெனில்
அடுத்தவர் செல்வத்தையும் பொருளையும்
அடைய ஆசைப்படாமல் இருக்க வேண்டும் !

179. *அறனறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேருந்*
திறனறிந் தாங்கே திரு

அடுத்தவர் பொருளை விரும்பாத
அறநெறி உணர்ந்த அறிஞர்களிடம்
அவர்கள் திறன் அறிந்து
அச்செல்வம் தானே சேரும் !

180. *இறலீனும் எண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்*
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு

பின் விளைவுகளைப் பற்றி நினைக்காமல்
பிறர் பொருளைக் கவர்ந்தால் அழிவும் – நம்
பின் தொடரும் என்பதை உணர்ந்து
பிழையின்றி வாழ்ந்தால் வெற்றிப்படி கிட்டும் !

37. அவா அறுத்தல்

361. *அவாவென்ப எல்லா உயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்*
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து

'அவா' எனும் ஆசையே
அனைத்திற்கும் மூல காரணம் ! – அதுவே
எல்லா உயிர்களிடமும், எல்லாக் காலத்திலும்
எப்போதும் வருகின்ற பிறப்பை விளைவுக்கும் வித்து !

362. *வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது*
வேண்டாமை வேண்ட வரும்

வேண்டுகின்ற வரம் வாழ்க்கையில் என்னவெனில்
வேண்டும் பிறவாமை என்பது தான் !
வேண்டாமையை வேண்டும் என்று
வேண்டினால்தான் அதுவும் கை கூடும் !

363. *வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை*
யாண்டும் அஃதொப்ப தில்

ஆசையின்மையே பெருஞ்செல்வம் – ஏனெனில்
ஆசைகளே தீமைகளின்
ஆணிவேர் ! ஆதலால்
ஆசையின்மைக்கு நிகரான வேறு செல்வமே இல்லை !

364. *தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது*
வாஅய்மை வேண்ட வரும்

தூய்மை என்பது ஆசையற்ற நிலை – அந்தத்
தூய்மை எனும் தூய நிலையே
வாய்மை நாடுவோர்க்கே வாய்க்கும் !

365. *அற்றவ ரென்பார் அவாவற்றார் மற்றையார்*
அற்றாக அற்ற திலர்

பற்றற்ற துறவிகள் என்பவர்கள்
பற்பல ஆசைகளையும் விட்டவர்கள் !
மற்றவற்றையெல்லாம் விட்டு விட்டு
மனதில் "ஆசையை" விடாதவர் துறவி அல்ல !

366. *அஞ்சுவ தோரும் அறனே ஒருவனை*
வஞ்சிப்ப தோரும் அவா

ஒருவனை வஞ்சித்து
ஒரு பிறவித் துன்பத்தை அனுபவிக்க
ஒரே காரணம் ஆசையே ! ஆகவே
ஒருங்கே ஆசைக்கு அஞ்சி வாழ்வதே அறம்!

367. *அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாவினை*
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்

துன்பம் தரும் ஆசைகளை முற்றிலும்
துறந்தால் வாழ்க்கையில் நல்வினையான
துன்பமற்ற பிறவா நிலை விரும்பியவாறு
துவங்கி வரவேண்டிய முறையில் வரும் !

368. *அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேல்*
தவாஅது மேன்மேல் வரும்

ஆசை இல்லாதவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை !
ஆனால் ஆசை உடையவர்க்கு
ஆரம்பம் ஆகும் முடிவில்லா துன்பம்
ஆங்கு மென்மேலும் !

369. *இன்பம் இடையறா தீண்டும் அவாவென்னுந்*
துன்பத்துள் துன்பங் கெடின்

துன்பங்களிலேயே கொடிய
துன்பம் தீண்டும் ஆசைத் துன்பம் !
துளி ஆசையும் அழிந்து போனால்
துவங்கும் இடையறாத இன்பம் !

370. *ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே*
பேரா இயற்கை தரும்

இயற்கையிலேயே ஒருகாலும் நிரம்பாதது
இன்னும் இன்னும் எனக் கேட்கும் பேராசை !
இதையே மனதில் அறுதியிட்டு நீக்கினால்
இயல்பாகவே கிட்டும் நீங்கா இன்பம் !